

לחיות זה לאהוב
עד כמה שנפשך מגעת
לחיות זה לעבוד
להשיג מטרות נשגבות
לחיות זה לחפש
את הערך היקר ביותר של החיים
לחיות זה לחתור אל האמת
בכל מעשה ידיך

לחיות זה לשכוח
אי צדק ובגידה באמת
לחיות זה כמו הים
בו משתקף גן העדן של האלוהים.

תרגום מנורבגית מאת:

ואסבוט אנדרס 1868 - 1944

גיליון מס' 2522 ט"ז תמוז תשע"ח * 29 ביוני 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

כיתת אירוס מסיימת י"ב

מזמינים אתכם להכיר את נערי כיתת אירוס שמסיימים י"ב ומתפזרים כל אחד לדרכו.

אורי שפרונג: בן לקורין ותמיר שפרונג, נכד להנרי ויעל, סיים י"ב בבית הספר עינות ירדן ויוצא לשנת שירות ב"בית השנטי במדבר" בשדה בוקר לעבודה עם נוער בסיכון.

כרמל רוזנקרנץ: בן לדורית ואבי רוזנקרנץ, נכד ליעל ז"ל ואדי נמנוב, סיים י"ב בבית הספר האקסטרני. מתגייס לצה"ל.

דורון בולדווין: בן למירב ואנדי בולדווין, נכד לג'קי וטוטסי עמר, סיים י"ב בבית הספר עינות ירדן. מתגייס לצה"ל.

שקד וולפין: בן ליוחאי ואיריס וולפין, נכד לתמר ואריה, סיים י"ב בכפר בלום, יוצא לשנת מכינה במכינת רבין.

מאיה ווטרמן: בת לנעמי וחנן ווטרמן, נכדה לג'ין ופרנק ווטרמן ז"ל וסבתא מאמצת אילזה, סיימה י"ב בבית הספר עינות ירדן, יוצאת לשנת שירות ב"בית השנטי במדבר" לעבודה עם נוער בסיכון.

ניצן ג'קסון: בת לקרן ויובל ג'קסון, נכדה לרותי ז"ל והרבי ג'קסון, סיימה י"ב בבית הספר עמק החולה. מתגייסת לצה"ל.

יערה ויסבקר: בת ליפעת ושלמה ויסבקר, נכדה לדינה ומרדכי ברור, סיימה י"ב בבית הספר עינות ירדן, יוצאת לשנת שירות בפנימיה של "הכפר הירוק" לעבודה עם נוער עולה בתכנית נעל"ה (נוער עולה ללא הורים),

איתן ויסבקר: בן ליפעת ושלמה ויסבקר, נכד לדינה ומרדכי ברור, סיים י"ב בבית הספר עינות ירדן, יוצא לשנת שירות בכפר הנוער "נירים" לעבודה עם נוער בסיכון.

בהצלחה לכולכם, שמרו על עצמכם באשר תלכו ואל תשכחו לחזור ולספר חוויות.

והרי לכם מתנה קטנה, סיפור לדרך.
סיפור קטן מתוך ספרו של אושן;

ילד קטן שיחק ליד אביו שישב בגן. הוא ניסה להרים סלע גדול, הסלע היה גדול מידי והוא לא הצליח. הוא ניסה נואשות, הוא הזיע. אמר לו אביו: "אינך משתמש בכל כוחותיך".

ענה הילד: "לא נכון, אני משתמש בכל כוחותיי ואיני רואה מה עוד אני יכול לעשות".

אמר האב: "אינך מבקש את עזרתי, גם זה כח שלך. אני יושב כאן ואתה לא ביקשת את עזרתי. אתה אינך משתמש בכל כוחותיך".

כאלה אנחנו בני האדם, רוצים עצמאות, רוצים לעשות הכל לבד, אבל לא תמיד יכולים. הביטו סביבכם, תמיד יש מישהו שמוכן יהיה לעזור לכם. כל שעליכם לעשות זה רק לבקש. גם לאנשים "גדולים", מותר ואפשר להם לבקש עזרה.

דרך צליחה לכולכם יקרים, כל דרך בה תבחרו.

בשם כל בית כפר-הנשיא שושנה ש.

בראנץ'

זכרים ?

שבעים בשבעים

אף תמידו אף ידעתם....

המשק יכולא...

כיתת ירקון חוגגת בר מצווה

עדן ג, הילה, עדן ש, שני, אמה, שוני, יועד, עומרי

מזמינים אתכם לטקס העלייה לתורה הקבוצתי
פרשת פנחס, בניהולו של הרב אלישע וולפין.

הטקס יתקיים ביום חמישי 5/7/18 בשעה 11:00
בבוקר במועדון החברים בכפר הנשיא.

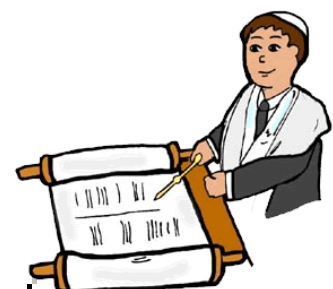
לאחר הטקס: חשיפת המתנות להורים, כיבוד קל
למשפחות, ברכות והקרנת סרט בר המצווה.

ביום שישי 6/7/18 בשעה 20:30 נקיים בברכה
ערב חברתי לכבוד בני המצווה.

על קפה, עוגה ואבטיחים, נברך את ילדינו ונקרין את
סרט בר המצווה לקהילה.

הציבור מוזמן לשמוח ולשמח.

ילדי בר המצווה כיתת ירקון

רצינו לספר לכם על כיתת ירקון. אנחנו: אמה, הילה, שני, עדן ג', עדן ש', שוני, עמרי ויועד.

מה עשינו השנה?

פתחנו את השנה עם משימת פתיחה אתגרית של יומיים. הלכנו ברגל עד לכינרת ובסוף קיבלנו את קלף המשימות ושתיל עץ זית שיחבר אותנו לשורשים. משם המשכנו ועשינו המון משימות

יצאנו ליום חלוץ בודד עם הדס מדריך הנעורים ומאיה ווטרמן, למדנו הגנה עצמית ועזרה ראשונה, ביקרנו את לוחמי האש בחצור וראינו איך הם עובדים ומה הציוד שלהם. למדנו להכיר תרבות אחרת. ארחנו כאן בחנוכה את שכבת הגיל שלנו מילדי הכפר הצ'רקסי ריחנייה ויצאנו אליהם לביקור גומלין בחג המורשת שלהם. היה מעניין ומעשיר.

עשינו מתנה להורים בהפתעה. איזה כיף היה ליצור.

נפגשנו עם הרב אלישע וולפין ולמדנו מעט על גיל ההתבגרות, הפרשה שלנו, הטלית והתפילין דרך סיפורים מעניינים של אלישע.

יצאנו לכבוש את העיר הגדולה תל אביב עם משימות רבות. איזה כיף היה.

ובסוף, את הכל נצלם לסרט מרגש שתראו ביום שישי בקבלת הפנים לכלל הקהילה בשעה 20:30.

אז מי אנחנו?

אני **שוני**, הבן של מיה וליאור טיקוצ'ינסקי ונכד לסבתא שוש וסבא ריימונד סולומון ואח של סלע ויהלי. אני הבכור. אני אוהב לבנות ולפרק דברים בסדנאות העבודה של אבא שלי ולנסוע על האופנוע שטח שאבא בנה ולבלות עם המשפחה. אני לומד בעינות ירדן. סיימתי עכשיו כיתה ז' ונהניתי מאד בשנת בר המצווה.

אני **יועד** מזרחי, בן של שרון ואלון. אני גר בהרחבה כבר 7 שנים. אני האמצעי. יש לי אחות גדולה שוהם ואח קטן נועם. אני אוהב כדורגל והייתי בקבוצת כדורגל המון שנים. אני אוהב לנסוע לאירועים משפחתיים ולבלות עם חברים. אני לומד בהר וגיא וסיימתי עכשיו כיתה ז'. נהניתי מאד בשנת בר המצווה והמשימות.

שמי עדן גודמן, אני בת של עירית וג'ורא. גם אני ילדה אמצעית. יש לי אחות גדולה נופר ואח קטן ניתאי. אני אוהבת לרקוד ורוקדת כבר הרבה שנים מחול והיפ הופ. אני מאד אוהבת חופשות בתל אביב אצל סבא וסבתא ההורים של אמא ולנסוע למדבר. אני לומדת בכפר בלום. סיימתי עכשיו כיתה ז'. היתה לנו שנה ממש טובה. מאד נהניתי מכל המשימות.

אני עדן שרעבי, בת אמצעית לליאת ושלומי. יש לי אח קטן בשם ניתאי ואחות גדולה בשם דניאל. אני אוהבת להיפגש עם חברות. התחלתי ללמוד לנגן על גיטרה ואני מקווה ליהנות מזה. אני אוהבת לבלות עם חברות ומשפחה וללכת לאירועים משפחתיים. אני לומדת בכפר בלום. עד השנה גרתי בכפר הנשיא. עברנו לפני חודשיים לגור בראש פינה ואני אוהבת את

הבית החדש שלי.

אני הילה ויסבקר, אני הבת הצעירה של יפעת ושלמה, נכדה לדינה ומרדכי ברור. יש לי חמישה אחים גדולים, מעוז, הדס, ניצן, יערה ואיתן. אני מנגנת כבר 6 שנים על פסנתר ומאד אוהבת את זה. לאחרונה התחלתי לנגן גם על גיטרה. אני אוהבת מאד את הים וגולשת על גלים. הייתי שמחה לגור ליד הים. חשוב לי לעשות כושר ואני בחוג כושר. היתה לנו שנה מלאה בחוויות שונות ואני מודה להורים שעזרו לנו עם השנה הזו. אני לומדת בעינות ירדן וסיימתי כיתה ז'.

שמי שני קפלן, אני בת של לי קפלן ולורנה וויאט. אני האחות האמצעית לתאי ומעין ונכדה לבריאן קפלן. אני אוהבת לרקוד היפ הופ ובלט מודרני. אני אוהבת את המשפחה שלי ורוצה שיהיו ביחד. אני לומדת בעינות ירדן ומאד נהניתי בשנת בר המצווה.

שמי אמה קולינס ואני בת לשרית וגילי קולינס. אני הקטנה משלושה אחים, מורן וגפן ואני נכשה לעדנה ואלק קולינס ותמר ואריה וולפיו. אני מנגנת בחליל וגיטרה ומאד רוצה להיות נגנית מקצועית. אני לומדת בכפר בלום וסיימתי כיתה ז'. שנת בר המצווה היתה חוויה גדולה עבורי.

שמי עמרי קישלינסקי. אני בן של נטע. אבא שלי דני נפטר ממחלה קשה כשהייתי בן שלוש. אמא התחתנה עם עופר והוא אבא שלי לכל דבר. אני בכור לשני אחים, הדר ורותם. אני אוהב אופנועים, לעשות כושר וחשוב לי מאד לאכול בריא. אני אוהב להיות עם חברים ולבלות עם המשפחה. אני לומד בכפר בלום. שנת בר המצווה היתה דבר חדש עבורי כי אני בכור ונהניתי מאד.

בנות ובנים יקרים - כיתת ירקון

בית כפר הנשיא מאחל לכם מסיבת בר-מצווה מלאת אושר וחגיגות.

ביום החגיגי הזה, כל אחד מכם עושה צעד נוסף קדימה מילדות להתבגרות. נאחל לכם שבנקודה זו בחיים שבה כל אחד מכם מוכרז כבוגר (על-פי היהדות), תדעו בצד כל הדרישות והציפיות הרבות מכם, בבית ובחברה, לפלס כקבוצה, וכל אחד מכם, את דרכו העצמאית, להדגיש את המיוחד שבו ולהיות שלם במעשיו. עוד רבה ולא פשוטה היא הדרך, אך מלאת עניין ותגליות חדשות, על עצמכם ועל העולם סביבכם.

כה לחי! תבורך דרככם!

ברכת מזל- טוב והרבה נחת שלוחה לכל משפחות בר המצווה. שתרו הרבה ברכה שמחה בריאות אהבה ונחת, מילדיכם המתבגרים. אמנ!

"יפוי כוח מתמשך" / דליה זלצברג

חברים יקרים

בהמשך לפגישה עם תורה שרייבר עורכת הדין איתה שגענו להסדר, לעשות עבורנו כקבוצה "יפוי כוח מתמשך". מצרפת בזה קצת אינפורמציה

נתחיל את הפגישות האישיות עם עו"ד תורה, בשבוע הבא – כמובן שלא נצליח להכניס את כולם ביום אחד נשתדל שתורה תגיע יום בשבוע על מנת שנוכל להתקדם במהירות האפשרית

מי שמעוניין וטרם נירשם שישלח לי הודעה -דליה זלצברג 050-7437431

למי שלא נכח בפגישה -

יפוי כוח מתמשך הוא תחליף למינוי אפוטרופוס.

הוא מקנה לאדם אפשרות לתכנן את עתידו בחיים, ביום שלא יוכל לטפל בענייניו ולקבל החלטות בשל מצבו, וזאת באמצעות מינוי מיופה כוח שיהיה מוסמך - בבוא הזמן - לקבל החלטות בנוגע לענייניו.

הממנה יכול לתת יפוי כוח מתמשך לכלל ענייניו, האישיים, רכושיים, בריאותיים או רק לחלקם.

עניינים אישיים:

התייחסות לרווחתו האישית של האדם – לצרכיו היומיומיים, למקום מגוריו ו/או לענייניו הנפשיים או החברתיים

עניינים רכושיים:

התייחסות לטיפול בכלל נכסיו, כספיו והתחייבויותיו של האדם

עניינים רפואיים:

התייחסות לרצונו של אדם איך לנהוג בו ביום בו יזדקק לטיפול רפואי, לרבות אפשרות להורות על טיפול אצל רופא מסוים, אישור או סירוב לעריכת ניתוחים מיוחדים

מסמכים ונתונים נדרשים לפגישה הראשונה עם עו"ד תורה שרייבר:

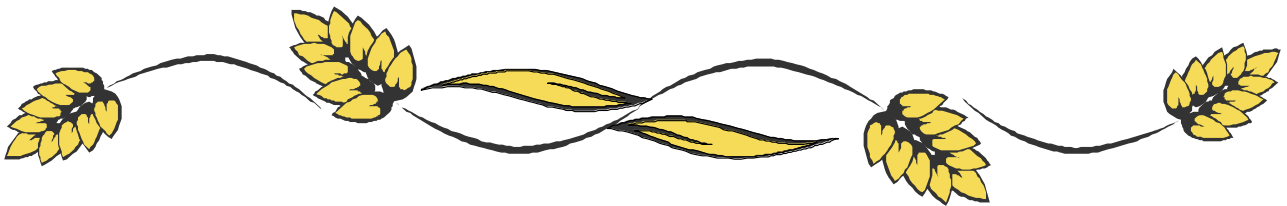
1. תעודת זהות של הממנה, ופרטי התקשרות : כתובת, מספר טלפון וכתובת דואר אלקטרוני (e-mail) במידה וקיימת

2. צילום תעודת זהות של מיופה הכוח המיועד, ופרטי התקשרות : כתובת, מספר טלפון וכתובת דואר אלקטרוני (e-mail) במידה וקיימת
3. צילום תעודת זהות של המיועד/ים, ופרטי התקשרות : כתובת, מספר טלפון וכתובת דואר אלקטרוני (e-mail) במידה וקיימת
4. אמצעי תשלום

- פגישה ראשונה – הכנת טיוטא
- פגישה שניה – חתימה

מועד המפגשים האישיים יימסר לכל אחד באופן אישי .

בברכה: איילת מרום ודליה זלצברג

חולצות T לחג השבעים.

יש לנו חולצות וגופיות עם לוגו ייחודי לציון חג המשק ה-70.

אפשר להזמין ולקבל מרותי בספריה

או לצלצל אלינו ולקבל בבית של רג'י וג'סון: 0522414745, 4569

בשבת ניתן יהיה לראות דוגמאות ולהזמין בברכה

תודה רג'י

"משכנתא הפוכה" למי ? / אביטל שובל

קראתי את מכתבה של מעיין בעניין המשכנתא הפוכה. ("הבית שלנו" גיליון 2497) מכתב זה לוקה באי דיוקים ולא נותן את התמונה המלאה. (פשוט כי אין תמונה)

קצת פרטים על משכנתא הפוכה (לפי מקורות שונים) ושאלות שתידרשנה להשאל בטרם יגיע נושא זה לאסיפה. או לחילופין יובאו בשקיפות מלאה ע"י ההנהלה, לאחר שימוצו כל ההליכים וכדאי שהציבור ידע.

מהי משכנתא הפוכה?

משכנתא הפוכה היא הלוואה מיוחדת המאפשרת לבני 60+ ליהנות מרמת חיים ניאותה (יחסית) באמצעות הלוואת סכום חד פעמי גדול יחסית, הניתן תמורת משכון חלק מהדירה או הבית שבבעלותכם. (הבית שלכם משמש כבטוחה להלוואה).

היתרון הגדול במשכנתא הפוכה, מקבלים כסף מזומן ואין החזרים חודשיים.

הבית שלכם נישאר בבעלותכם ואתם כמובן ממשיכים להתגורר בו כרגיל.

חשוב לדעת: שסכום ההלוואה המירבי נקבע עפ"י שני פרמטרים:

הגיל של מקבל המשכנתא..... ושווי הנכס.

כמה ניתן לקבל ממשכנתא הפוכה?

%	גיל
47	88
48.5	89
50	90
50	91
50	92
50	93
50	94

%	גיל
36.5	81
38	82
39.5	83
41	84
42.5	85
44	86
45.5	87

%	גיל
29	74
30	75
31	76
32	77
33	78
34	79
35	80

%	גיל
22	67
23	68
24	69
25	70
26	71
27	72
28	73

%	גיל
15	60
16	61
17	62
18	63
19	64
20	65
21	66

הטבלה מציגה את השיעור המקסימלי של ההלוואה שניתן לקבל ביחס לשווי הנכס, עפ"י גיל הלווה.

להמחשה:

דמי פתיחת תיק לגוף המלווה (יקר מאד)...מצורפים להלוואה ומהווים חלק ממנה.
מי אמור לשלם?

דמי ניהול חודשיים צמודים למדד.

האם נידרש לעו"ד מטעמינו? לטובת חתימה על מסמכי ההלוואה? מי אמור לשלם?

בעוד במשכנתא רגילה ערך הקרן יורד במקביל להחזרים השוטפים, הרי שבמשכנתא הפוכה ערך המשכנתא רק הולך וגדל (ריבית דריבית), הלוואת בלון שמתנפחת והיא גבוהה מאד ויכולה להגיע 5% ואף יותר.

חשוב ביותר!! במקרה של פטירת אחרון הלווים ניתנת ליורשים בדרך כלל עד שנה לפירעון ההלוואה.

ולא כפי שניכתב "בבוא היום שאלך לעולמי, הבנק יקבל מהשכרת הבית 3000 שח לחודש והתקופה שהנכדים שלי יחכו תתקצר מאד". נשמע גן עדן של תנאים. האמנם?

אגב יכול להיווצר מצב שהלווה חי 25-30 שנה מיום תחילת ההלוואה ושווי ההלוואה יגיע לשווי הנכס ויכלה את נכסיו של הלווה.

כלומר: במצב של אריכות חיים, הכסף מהמשכנתא הפוכה עלול לא להספיק ללווה לכל חייו.

אופציה שנייה שהקיבוץ מציע:

דוגמא: אם הבנק או (הקיבוץ לצרך העניין) יתן לי כל חודש אלף ₪, בתום 20 שנים (240 חודשים) לפי ריבית דריבית. התשלום הוא, הסך של 427,459 ₪

קרן וריבית, היינו, הריבית 187,459 ש"ח

כל הכתוב לעיל אולי לא רלוונטי ואולי ממש כן.

אשמח לשמוע שהתנאים שהקיבוץ יכול להשיג עם קרן קמע יהיו טובים יותר מהתנאים הקבועים. פחות או יותר ממשכנתאות מאין אלו. אם כך, שיציגו בפנינו (ולא רגע לפני האסיפה) את כל הנתונים כולם, בשקיפות מלאה, באפן פרטני לכל משפחה ובאפן כללי לציבור. או אז... אולי תסורנה מעליי מחשבות קודרות ופחדים קמאיים מהלא ידוע, לא מוסבר והלא צפוי.

כן, אני יודעת שתוכנית זו עדיין נמצאת בחיתוליה, אך כשתיגמל, אבקש ליישם דרישה זו. ויפה שעה אחת קודם.

אגב איפה הקרן לעזרה הדדית לקיבוצים במצוקה? קרן סל"ע?

לסיכום-ישנן 2 דרכים להווייתי להתמודד עם נושא זה.

האחת-כל אחד לנפשו, איש הישר בעיניו יעשה.

(לחזקים ויורשיהם זה לא יגע, לחלשים דווקא כן.)

השניה- הדרך היותר אמפתית שמשמעותה חלוקה של הנטל והשתתפות כלל האוכלוסיה לשיפור המצב הכלכלי. כפי שהציע אילן באחד ממכתביו על הנושא.

ונכון, צדקה שמחה באומרה, כי להכניס את היד לכיס של הצעירים יהיה בלתי אפשרי, קל יותר להכניס את היד לכיסו של המגזר שאיתרע מזלו להיות בתיזמון זה.

אני בוחרת בדרך השנייה וממליצה זאת גם לכם..

נ.ב.

נראה כי מה שעלול לקרות בקלפי הוא, שאלו שיצביעו בעד משכנתא הפוכה או לחילופין בעד קיצוץ אלף נש מהשלמת הפנסיה, הם אלו שלא ייפגעו מהמהלך. (בהנחה שהנושא יגיע לקלפי).

דמוקרטיה שפוגעת באוכלוסיה חלשה אינה דמוקרטיה!

אביטל שובל

מענה למכתבה של אביטל: / אלי בן עמי מנכ"ל

אביטל נוגעת במספר נושאים, הכל כמובן בהקשר של החלטת הרשם הצפויה להורדת גובה הפנסיה ומשכנתא הפוכה.

משכנתא הפוכה:

אביטל מתארת בקצרה עקרונות של משכנתא הפוכה הנלקחת כהלוואה מסחרית לכל דבר ועניין בבנק. הלוואה בעצמו ולבדו מול הבנק. Stand alone בשפת המקום. בהקשר הזה תמונת המצב המצוירת ד"י מדויקת

אבל: אנו רוצים ליצור מוצר משופר מבחינת הלוואה חבר הקיבוץ. קרן קמ"ע תהיה בחזית במו"מ מול הבנקים. לדבר מספר יתרונות משמעותיים:

1. הקרן היא לקוח משמעותי לבנק, כל בנק. קמ"ע "יושבת" על קופה של עשרות מיליונים. הצעה שתינתן לקרן תהיה שונה לטובה.
2. הבנקים מבינים שקמ"ע מקדמת מהלך שאם יצלח יש סיכוי שיהיו בעקבותיו חברים מקיבוצים נוספים. נותן תמריץ להצגת הצעה אטרקטיבית.

3. הקרן תיתן ערבות להלוואה, בנוסף לשעבוד הבית.
הדבר מקטין את הסיכון משמעותית מבחינת הבנק ואמור לשפר את תנאי ההלוואה.

וכאן בא עניין הביצה והתרנגולת: כדי לקבל הצעה אנו זקוקים למספר סביר של חברים מתעניינים. הדגש, בשלב זה, הוא על מתעניינים, ז"א ללא התחייבות. מטבע הדברים, ככל שמספר המעוניינים יהיה גבוה יותר, נוכל להניע מהלך משמעותי יותר עם קמ"ע והבנקים. לכן הפצנו לפנסיונרים דף הסבר קצר ובו אפשרות להירשם כמעוניינים במשכנתא הפוכה למי שחפץ בכך. **אנא מלאו והחזירו לנו, זה חשוב מאד.**

נקודות נוספות שעלו:

- אנו מדברים על משכנתא הפוכה ל 10 שנים. לאחר מכן דברים יצטרכו להיבדק מחדש. אנו מזכירים שאחרי 10 שנים התחזית האקטוארית מדברת על ירידה של כ-1 מיליון ₪ בתשלום השנתי לפנסיה. קצת מקברי, אך אלו החיים כלומר תיבדק שוב יכולתו של הקיבוץ לעמוד בתשלום, בנוסף, אנו מקוים שמהלכים של פיתוח כלכלי שנעשים כיום יניבו פירות עד אז.
- קרן סל"ע. בכל מקרה אפשרית רק בכפוף להכרזת הרשם על מצב הקיבוץ כקשה מאוד ואישור להורדת הפנסיה. ניתנת לחבר עצמו, לא לקיבוץ. דורשת תצהיר וגילוי מסמכים מהחבר. לגבי זוגות, אינה משלימה למלא גובה פנסיית הרשם אלא לסכום דומה לגובה הפנסיה לאחר הקיצוץ המתוכנן. לכן אינה רלוונטית להם.

לפני סיכום:

כששני אנשים אומרים לך שאתה שיכור, מוטב שתלך לישון...

כשכלכלנית שמונתה ע"י הרשם ושני רואי חשבון אומרים לקיבוץ שאין ביכולתו להמשיך לשלם מעל 3 מלש"ח לשנה השלמת פנסיה אין מנוס מלהקשיב ולקבל החלטות כואבות. אחרת יכאב יותר.

צריך להוריד לפחות 1 מלש"ח לשנה. מבחינתי נושא ההתייעלות מוצה לפחות ברובו בתכנית 2018. עלינו לזכור שמדובר במצב מתמשך ועלינו לשמור על מערכת יצרנית וחברתית חיונית. כזו שתתחזק היטב את הקיים ותחולל צמיחה כלכלית וחברתית. לכן לטעמי כל קיצוץ נוסף יכרסם ויפגע בגוף המערכת.

שתי חלופות:

1. קיצוץ בפנסיה, בהנחה שהרשם יתיר זאת. היתרונות ברורים: ביצוע מהיר ויכולת לא לפגוע ברמת חיים ע"י לקיחת משכנתא הפוכה למי שיבחר בכך.

החיסרון ברור גם הוא: פגיעה סלקטיבית אפשרית ביכולת ההורשה של חברים שיבחרו לקחת משכנתא הפוכה.

אנו מציעים מנגנון של חוב שיירשם לזכות חברים שהפנסיה שלהם תקוצץ, בין אם יקחו משכנתא הפוכה ובין אם לאו. הדבר יבוא לידי ביטוי בשיוך פירות נכסים ולכן החוב יהיה למעשה לזכות היורשים. כלומר יש כאן מגנון פיצוי. הצגנו הצעה זו לרשם ושלחנו לו מסמך שכתבנו בעזרת רואי החשבון ועורכי הדין שלנו.

2. הכסף החסר מידי שנה יכוסה ע"י מסים.

ראשית יש לזכור שלא נוכל לאכוף זאת לא על חברים בעצמאות כלכלית, שהם מראש מחוץ למשחק הזה, לפחות בטווח המיידי, ולא על חברים חדשים מאז אפריל 2015 אשר חתומים על הסכמים המגדירים במדויק את גובה המס לעת הצטרפותם לחברות מלאה. חשבון פשוט: יש לנו כ-200 חברים "רגילים", כמחציתם פנסיונרים שמקבלים השלמה - רשת בטחון. לכן האלטרנטיבה לקיצוץ של 1,000 ₪ בפנסיה היא שכל חבר ישלם מס נוסף של 500 ₪ (כולם – כולל הפנסיונרים). אני שולל רעיון זה ומבחינת הקבוצה הוא אפילו יותר פשוט כי עליה במיסוי אינה חוב לחבר וזה אולי יתרונו אך מאידך, עוד מבלי להיכנס לשאלה האם זה יותר צודק (הדעות כמובן חלוקות), הוא בעיקר מחייב סולידריות גבוהה מאוד של כל החברים, לכל אורך הדרך בשנים שתבואנה. אני בספק רב האם יש לנו כיום חוסן חברתי ומחויבות אישית ובינאישית שיאפשרו כל זאת.

אלי בן עמי מנכ"ל

לבולגריה - עם וותיקי הגליל

הגענו לגיל שאפשר להתחיל. לכן הצטרפנו לטיול מאורגן של ותיקי הגליל לבולגריה. היינו קבוצה מעורבת-גיל מ - 63 עד - 88, וקיבלנו מדריך ישראלי, שתי מלוות ואח מוסמך, שעטפו אותנו באהבה. לא ידענו כמעט כלום על הארץ הזו לפני הטיול, והיום אנחנו יודעים משהו. מכיוון שהתבקשתי לרשום את סיכום הטיול ביום האחרון, חשבתי לשתף אתכם ואולי תקבלו חשק להצטרף לטיול הבא או לצאת לשם באופן עצמאי.

מה שלמדנו על בולגריה ולא ידענו קודם / נורית אורן 19.6.18

שהארץ גדולה ויפה ואנשיה נקיים ממש,
רחובותיה מצוחצחים ומוברשים במטאטא קש,
אבל אם תצטרך, חלילה להתרוקן בשרותים
תמצא רק "בול-קליעה" מטונפים ומסריחים.
שהרי הבלקן, רכס הפירין ורכס הרילה מגיעים עד השמים
ובניהם משתרע מישור רחב ידיים.
שהפלאטו הוא אסם תבואה גדול
בו תמצא מכל טוב והכל בזיל הזול.
שבהרים הגבוהים צמחייה מחטנית – עצי אשוח, אדר ואורנים
וככל ששורדים, היא משתנה לעצי תרזה, דולב ואלונים,
ואם תרצה אוויר פסגות, שלוגיות, שקט ומרגוע
אין לך אלא לטפס אל הרכבל ולקפוץ על כיסא-נוע.
שיש בה כל כך הרבה נהרות, נחלים ואגמים
עד שהמים, קרים וטהורים, זורמים חופשי מהברזים.
שהפרח הנפוץ המקשט את הנוף, הוא הבוצין
שמזכיר את מנורת שבעת הקנים.
שהחסידות בונות קן גדול ומנהלות זוגיות ארוכת שנים
אבל עד שהנקבות מגיעות, החסידים שלהן עם שרלילות נואפים.
שהחקלאי בכפר חי כמו אצלנו לפני מאה שנה -
ומעבד את שדותיו בעזרת קלשון-עץ, חרמש, מגוב, סוס ועגלה.
שחלב לקפה לא תוכל למצוא במרכולית
כי לכל כפרי יש שתי כבשים ופרה פרטית.
שאין הוצאות ביטחון, ועל מכוניות לא משלמים מיסים
ולמרות זאת המצב הכלכלי שלהם על הפנים.
ומכיוון שכך, אנשים חיים בצניעות
ותוחלת החיים נמוכה בגלל מחסור בשרותי בריאות.
שאנשים נראים זקנים מכפי גילם

והצעירים עוזבים לחו"ל לחפש את מזלם.
 שהכבישים צרים מאוד, התשתיות רעועות,
 המכוניות ישנות, ובצד הדרך הרבה גרוטאות.
 שפסי-ברזל צרים כל כך משמשים את הרכבת הנופית
 ומפקד מחסום משועמם מרים אותו במנואלה ידנית.
 שהבולגרים והבולגריות אינם אנשים יפים, אך נחמדים,
 אין קיצוניות דתית, ובכל מקום תמצא כנסיות לצד מסגדים.
 שלבולגריה יש הסטוריה ארוכה, החל מהקדמונים התראקים
 דרך היוונים, הרומאים, הביזנטים התורכים והסובייטים.
 שהעותומנים עשו בהם טבח נורא ואכזרי מאוד
 ועצמאותם הושגה בדם יזע ודמעות.
 שיהודי בולגריה בשואה כמעט כולם, ניצלו על ידי העם
 ורכבות המוות לטרבלינקה, נשלחו ריקם אל יעדם.
 שקצב החיים איטי ורגוע, אבל לא באמת יעיל
 וכדי לקבל צלחת מרק, תצטרך סבלנות של פיל.
 שבבולגריה יש מטעמים: בניצה, צ'ורבה, סרסיצ'ה, אייראן..
 אבל במלון יש רק חזה עוף, דג, מוסקה או בשר לבן.
 שלצוענים אין בית קבע, הם שנאים ועניים מרודים
 ושברז'יט בארדו הקימה בהר פארק שיקום לדובים המרקדים.
 שסופיה הבירה קרויה על שם סופיה הקדושה, אישה מעונה
 ששכלה את בנותיה – אהבה, תקווה ואמונה.
 יש בה פרלמנט, קתדרלה מקסימה ומסגד מפואר
 וגם תיאטרון לאומי, קארדו רומי ובית כנסת מהודר.
 שלכל כפר שני קוראים באנייה
 ולכל זמרת כפרייה קוראים מאריה.
 שהפולקלור צבעוני, מוסיקלי, ריקודי ונוגע ללב
 שמדביק אותך בשמחה ונכנס לך אל הלב.
 ושמתבר שגם בלי רב, בלי חופה ובלי בית מקדש
 אפשר בבולגריה להגשים חלומות, ולהתחתן מחדש.

**עבודה גרפית על דונלד טראמפ,
לכבוד ילדי הפליטים שהופרדו מהוריהם.**

המלאכית שלנו

מידי בוקר מגיעה לפעוטון שחף המלאכית שלנו, מלאת אנרגיה של שמחה מפזרת נשיקות וים של אהבה.

הדסה יקרה, איזה כייף לנו שבחרת להתנדב בפעוטון. הנוכחות שלך משמעותית ונחוצה כל כך, אהבתך לילדים והנתינה האין סופית מבורכת. אנו מעריכים אותך ומודים לך, ומאוד שמחים שאת חלק ממשפחת הגיל הרך.

באהבה גדולה מכולנו איילת, בשם צוות הפעוטון הילדים וההורים.

**** אם גם אתם יצאתם לפנסיה ורוצים לאמץ את ילדי הגיל הרך נשמח אם תיצרו קשר. תשאלו את הדסה אני בטוחה שהיא תמליץ**

....

איילת מרום

ציור: מרקי מרקוסון

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע,
השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **לן וינטרוב, השכן שלנו**
וגנן משקיען.

איך הגעתי לקיבוץ

באוסטרליה בה נולדתי, בשנת 48-49 כולם התלהבו מהרעיון של מדינת ישראל, אני הייתי אז בן 19-20, נהייתי ציוני והרעיון של להגיע לישראל קסם לי. הלכתי להכשרה ליד מלבורן – במחזור מעליי היו הנרי שפרונג ואדי נמנוב. אחרי ההכשרה פגשתי את ליבי, התחתנו והתכוננו לעלות. בשנת 1951 עלינו על אוניה לאיטליה, ניצלנו את ההזדמנות והסתובבנו 3 חודשים באירופה, ובסוף הגענו לישראל. כפר הנשיא היה ידוע באוסטרליה בתור "הקיבוץ האוסטרלי" אז באופן טבעי באנו לכאן.

מה אני עושה בחיים

התפקיד הראשון שלי בקיבוץ היה רועה צאן. זכורה לי במיוחד העברת הכבשים מכפר בלום לכפר הנשיא, דבר שהיה קורה אחת למספר חודשים – היינו לוקחים אותן לכפר בלום לכמה חודשים כי שם היה אוכל, ואז חוזרים איתן ברגל: הנרי מקדימה, אני מאחור ובאמצע 300 כבשים. זכורה לי גם שבת אחת שעשינו את הדרך הזו, בשנת 1952, שלא פגשנו אפילו רכב אחד על הכביש כל הדרך, הוא היה ריק לחלוטין, זה היה מיוחד.

בהמשך עבדתי בשיווק וחלוקה של המפעל שהיה כאן, של יציקות אלומיניום. נסעתי ברכב גדול בכל הארץ, מספר שנים, ואז הציעו לי לנסות לעבוד בִּקְנָיָה. בהתחלה לא רציתי, מה זה קנייה?? אמרו לי תיסע לשבועיים, נסעתי וכשחזרתי אמרתי לליבי – תתחילי לארוז. היינו שם שלוש שנים, מכרנו צינורות אלומיניום להשקיה בשדות, כך זה היה אז, היום לא רואים דברים אלה. אח"כ הייתי סדרן עבודה וכל מיני דברים כאלה, ובשלב מסוים בחרו שאהיה לולן, עם יוהנה ומקס, ועברתי כמה חודשים של הכשרה לכך באיילת השחר, עם מדריכות שהיו יכולות להיות אימהות שלי וגם התייחסו אליי כך, כמו אל ילד

קטן. אחרי העבודה בלול עברתי לשיווק בעוף הגליל, כשסיימתי שם החליף אותי רמי קציר, שבמקרה היום גר בהרחבה וגם הוא כבר בפנסיה מזמן. היו עוד דברים בדרך.... בגיל 70 למדתי קורס בהדרכת התעמלות במים בוינגייט, בעיקר בשביל להעביר לחברות המשק הוותיקות. הדרכתי כמה שנים, בהמשך היו נוספים שעשו את הקורס הזה וזה נהיה די מקובל.

היום אני בן 90, פנסיונר כבר כמה שנים, בעבר עשיתי התעמלות, ריצה, היום אני עושה הליכות, אפילו שאני די מוגבל היום. אני יושב בבית וחושב, כנראה שהגיל עושה את שלו.

משפחה בקיבוץ

אשתי - ליבי.
הילדים שלנו גרים במשמר הירדן (יואל) ובפתח תקווה (ורדה ותמר).

כמה מילים על הקיבוץ

הקיבוץ היום הוא לא מה שהיה. פעם הכרת כל אחד, והיום אני בקושי מזהה אנשים, אני בטוח שזו לא רק הבעיה שלי.

אומרים לי "שלום לך", וזה מישהו שהפעם האחרונה שראיתי אותו הייתה כשהוא היה בן 10. אז זה יפה שאומרים שלום, זה מרים את המורל, אבל זה לא נעים שאני לא זוכר איך קוראים לו..

הסכמתי עם התהליך שהוביל למה שהקיבוץ היום, אבל זה לא בדיוק מה שחשבנו. אני חושב שיש עוד חברים מבוגרים שחושבים כמוני.

יש דברים מאוד טובים בקיבוץ, ולכן אני לא רוצה להגיד דברים קשים.

משהו שאני רוצה לספר

בְּקִנְיָה, מאוד נהננו מהמפגש עם הטבע ועם בעלי החיים. ליבי ואני שנינו מאוד אוהבים בעלי חיים, ושם לא חסר. אני זוכר את הפעם הראשונה שפגשנו פילים בטבע, זה היה מרשים מאוד.

היינו נוסעים הרבה בְּקִנְיָה, בסופי שבוע, ומה שראינו שם, לא תראה כמעט באף מקום. היום אחרי כמה מהפכות בְּקִנְיָה טנזניה תפסה את מקומה מבחינת התיירות.

ראיינה: מיכל

תודה רבה לך!

משולחן העורכת

אנשים

"איננו רואים את הדברים כפי שהם, אנו רואים את הדברים כפי שאנחנו" / אנאס בן

עובר אורח שהתקרב לעיר גדולה, שאל אישה בצד הדרך:

"איך האנשים בעיר הזאת?"

"איך היו האנשים במקום ממנו אתה בא?"

"נוראים!" אמר הנוסע.

"מרושעים, לא ראויים לאימון, נתעבים לגמרי".

"אהה". אמרה האישה.

"תמצא בדיוק כאלה בעיר ממולך".

זמן קצר אחרי שהאיש הלך לדרכו, עובר אורח אחר הגיע ואף הוא שאל את האישה, על טיבם של האנשים בעיר שמולם.

ושוב שאלה הזקנה איך היו האנשים במקום ממנו בא האיש.

"הם היו בסדר גמור! הגונים, חרוצים ונדיבים. הצטערתי מאוד שהייתי צריך לעזוב". אמר הנוסע השני.

ענתה האישה החכמה:

"אל תדאג, אתה תמצא אנשים כמותם בעיר ממולך".

